

Pozdravujem Vás pán profesor aj všetkých ostatných

píšem Vám správu z centra Filipa Neriho z Kisumu – Keňa za mesiace november až január 2023. V našom centre sme mali v novembri vždy okolo 13 – 14 chlapcov vo veku od 11 do 17 rokov.

November bol posledným mesiacom školského roka, v ktorom sa nám podarilo zapísať do školy ešte jedného chlapca. Peter bol prijatý na poslednú chvíľu. Nie je to vždy jednoduché vybaviť pre chlapcov školu, do ktorej by ich vzali. Niektorí riaditelia hneď odmietnu a hotovo, najmä, keď zistia, že bol na ulici a pochádza z problematického rodinného prostredia. No nájdu sa aj takí, ktorí taký problém nemajú a chlapca do školy zoberú. Petrovi rodičia sú už na druhom svete a zostal mu len brat a sestra. Bude bývať s jeho tetou, ktorá nie je príliš staršia od neho... niečo okolo 28. V januári, začiatkom nového školského roka mi zavolať nový riaditeľ školy z mesta Eldoret. Chlapec Peter nakoniec odišiel k bratovi. Problémom bolo určite jedlo. Pani, u ktorej býval mala svoje tri deti, o ktoré sa starala sama. Manžela jej zabili, keď ho prepadli zloději. Petrovi sme do školy už nekupovali novú uniformu. Trikrát som sa Petra pýtal, kde chce bývať. Rozhodol sa pre tetu. Vtedy sme mu dali všetko, čo do školy potrebuje. Dostal uniformu, topánky a všetky školské potreby. Takže sme chlapcovi zaplatili aspoň školské poplatky. Teraz je v ôsmej triede a poctivo chodí do školy.

V novembri som stále pracoval na vízach a príprave cesty pre jedného chlapca Eugena, ktorého ste videli. Vybaviť víza nie je také ľahké, ako by sa zdalo. Treba veľa trpezlivosti, a ešte raz trpezlivosti.

Tým, že Eugen nemal 18 rokov, to bolo oveľa problematickejšie – sú potrebné ďalšie dokumenty. Všetko nakoniec dobre dopadlo a 1. decembra sme vyrazili do Európy. Na konci školského roka 6 našich chlapcov robilo KCPE skúšku. Je to prvý veľmi dôležitý krok v živote mladého človeka. Je to niečo ako maturita. Najlepšie obstál chlapec Raimond, ktorý dostal 390 bodov, čo je naozaj dobrý výsledok. Ďalší bol Alex 328, Paul 299, Fidel Castro 289, Jakob 273 a posledný Paul Otieno 263.

Na konci mesiaca, keď sa zatvorili školy, sme chlapcov, ktorí navštevujú školu z nášho centra, prišli navštíviť domov. Robíme to tak vždy, pretože počas prázdnin prichádzajú do centra chlapci, ktorí

Peter class 7 ....17r

navštevujú školu z ich domu. Počet chlapcov, ktorí navštevujú školu z nášho centra je 7. Množstvo chlapcov, ktorých podporujeme sa blíži k číslu 40.

Do nášho centra zavítali aj noví chlapci priamo z ulice. Počas tohto času ich prišlo okolo 10. Píšem okolo, lebo veľa z nich častokrát odíde naspäť na ulicu. Závislosť od fetovania lepu a sloboda, ktorú majú na ulici, je u niektorých veľmi veľká. Sú to chlapci okolo veku 10 – 15 rokov. Myslia si, že sú ešte mladí a majú ešte čas. Niektorí utečú, vrátia sa a znova utečú. Je to tak, polovica takmer vždy odíde. Veľkým problémom sú aj krádeže, ktoré v centre máme. Niekedy si pripadáme ako na policajnej stanici :). Tresty za krádeže v Keni sú privysoké a veľakrát skončia aj smrťou. Ľudia tu niekedy na políciu nečakajú a vyriešia si to po svojom. Dotyčného hriešnika doslova upália za živa, keď mu okolo pasu dajú pneumatiku a polejú ho benzínom. Robia to verejne...na výstrahu pred všetkými.

Omša pre študentov a ich žehnanie pred KCPE skúškov.

V decembri som spolu z Eugenom odletel na Slovensko, tento chlapec prvýkrát opustil svoju krajinu. Po príchode na Slovensko a do našej dediny Závod nastalo prekvapenie...koho to ten Tomáš priviedol. Veď, ale musíme uznať, že nie je to až také normálne, aby chodil černochoch po dedine. Ale som si istý, že všetko bolo v poriadku a naši dedinčania ho super prijali. Také prvé zoznámenie prebehlo v nedeľu v kostole.

Ako všetci dobre viete, v decembri sa stalo niečo, čo by nikomu ani na um neprišlo. Zomrel Náš profesor Krčméry. Bolo to veľké prekvapenie pre celé Slovensko a celý svet. Z Eugenom sa nám pána profesora podarilo ešte stretnúť na Tropik Tíme. Mal byt ešte jeden Tropik, ale toho sa už profesor nedožil. Bol to človek, ktorý menil ľudské životy a každého z nás čo sme ho poznali.

Profesora osobne poznám od roku 2013. V roku 2012 som mu písal, že som sa vrátil z Južného Sudánu a rád by som sa do Afriky vrátil. Odpísal mi, že keď už som bol v Sudáne, potom môžem ísť hocikde. V roku 2013 ma poslal do Rwandy na horskú kliniku v dedinke Bigugu, kde som bol ako logista. Musím povedať, že aj centrum Filipa Neriho bol jeho nápad. Bez neho by nebolo žiadne centrum. Začalo to ešte v roku 2014, keď som išiel do Muhoroni – Kenya. Bol tam projekt pre podvyživené deti. Vtedy som profesorovi písal správy, že čo a ako. Raz som spomenul aj street boys, teda chlapcov z ulice v Kisumu. Vtedy ma veľmi povzbudil v ďalšej práci s chlapcami. Napísal mi, že aj Filip Neri sa staral o chlapcov, ktorý sa ocitli na ulici a o chudobných. Vtedy som ešte nevedel, kto to bol Filip Neri. Profesor bol veľmi múdry, dobrosrdečný a veriaci človek. Mal veľmi dobrú pamäť, pamätal si dokonca aj moju emailovú adresu :). Keď spomínam email, tak niekedy mi trvalo prečítať jeho email aj dlhší čas. Profesor písal v skratkách a veľa sa nerozpisoval :). Vždy, keď som za ním prišiel na Sasinkovu alebo na Polianky som neodíšiel bez toho, aby sme sa spolu nepomodlili. Buď to bol ruženec k Božiemu milosrdenstvu alebo Anjel pána. Takýto veľký ľudia ako náš pán profesor sa veru každý deň nerodia. Navždy zostane v našich srdciach a kto vie...možno raz bude na oslávený na oltári. Veď kto by si to nezaslúžil viac ako on. Prajem si, aby sme pokračovali v jeho diele, aby svet v ktorom žijeme bol krajší a lepší. Aby sme sa dokázali deliť s tými, ktorí to naozaj potrebujú.

Aj počas mojej neprítomnosti sme pokračovali v prerábaní nášho nového centra, kde sa búralo, stavalo a maľovalo. Na starosť to ma Peťo Zeleznik, ktorý si prácu na stavbe užíval a užíva. V

Ja a pán Profesor.

centre sme mali počas prázdnin plnšie ako obvykle. Veľakrát ani postele nestačili, také sa spalo aj na matracoch na zemi. Za toto oddelenie v centre bol zodpovedný Timo Mikluščak, ktorý sa snažil aj z našimi lokálnymi zamestnancami centra vyplňať voľný prázdninový čas. Ak sa naši chlapci nudia, tak potom vymýšľajú kadejaké somariny. Tomu je najlepšie zamedziť.

Ja som sa vrátil z Eugenom v polovici januára. Eugen videl kus sveta, o ktorom sa jeho rovesníkom ani len

nesníva. Videl najvyššiu politickú špičku politického a cirkevného života na Slovensku, navštívili sme Prahu, kde sme šli vlakom, katakomby v Nitre aj v Šastine. Dokonca sme ministrovali v Dóme sv. Martina.

Po našom príchode do Kisumu sme ešte raz vymaľovali centrum a začali sme vypravovať našich chlapcov do nového školského roka. Máme až 6 chlapcov na rôznych miestach, ktorý ukončili základnú školu, musíme im všetkým pomôcť získať potrebné papiere na ďalšie pokračovanie v ich ďalšom vzdelávaní. Je to napr. rodný list, certifikát zo školy, pozývaci list z novej školy atď.. Čo sa týka opráv a budovania nášho nového centra, tak vďaka Bohu ako to všetko ide. Teraz musíme postaviť ešte suchý záchod, plot a jednoduché ihrisko. Pre tento účel sme založili aj zbierku www.donio.sk/novy-zivot-pre-zavisle-deti-bez-domova

Takže to by bolo asi tak v skratke všetko.

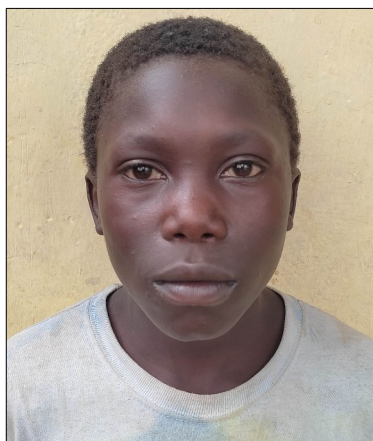
Veľmi ďakujeme Vám pán profesor a celej Univerzite Sv. Alžbety za vašu finančnú, ale aj duchovnú podporu.

Veľmi pekne samozrejme ďakujem všetkým ľuďom, ktorí mňa, ale najmä Eugena na Slovensku pekne privítali. Vďaka za vašu finančnú, materiálnu, ale aj modlitbovú podporu.

Tomáš Rusnák.

Nove centrum. Vstupna miestnosť...buduca jedalen a kuchina vzadu.

Ian 13r

Nation 13r

Samuel 12

Griffin 12

Ideme z kostola.

Náš študent David form4

Náš študent Regan form3

Náš študent Kevin.form2

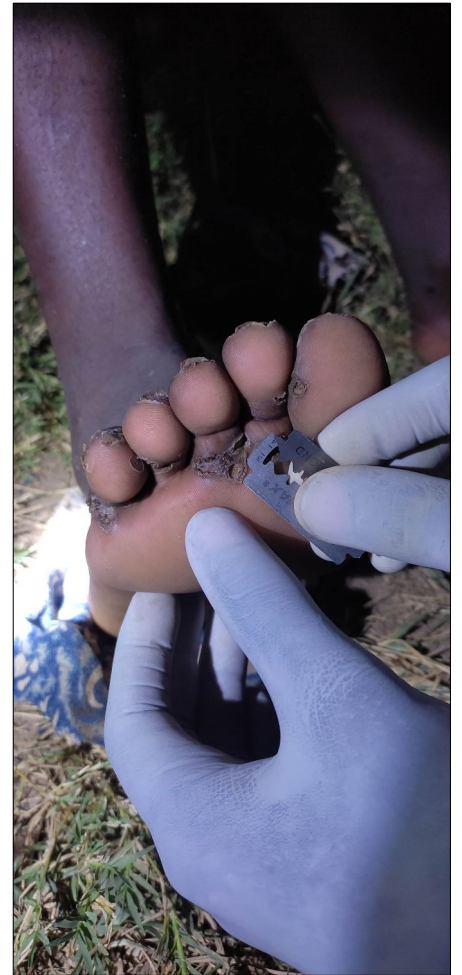
Rodina Ezekiela vpredu. class 8.

Namiesto cimentu,,kravske lajná.

Calvin 12 class 5. Všetko potrebné do školy.

Výranie Džikasu z nôh.

Učia sa jazdit na motorke.

Modlíme sa večerný ruženec.

Malujeme centrum.

Koledníci Dobrej noviny. U tetky Heleny.

Eugene v Prahe. Václavské nam.

Vianočný strom.

Modlitbové stretko na Hlbokej.

Eugenov prvý let.

Na exkurzii v IKEA Malacky.

Univerzita sv.Alzbety

Február 2017. Slovenske Velvyslanectvo-Nairobi. Vďaka za všetko čo ste pre svet urobili.

Posledné bačko o Nelky na letisku.

Posledné rozlúčkové rodinne foto.

Z našou podporovateľkou Sherine, ktorá spolu s jej manželom platia nájomne za naše centrum.